

<http://www.feec.org/Noticies/noticia.php?noti=3678>

www.feec.cat

Llicències 2007

Amb la teva llicència, una muntanya d'avantatges

La Maria Antònia Simó ha mort

El passat dia 3 d'agost va morir a Barcelona na Maria Antònia Simó i Andreu, als 92 anys d'edat. Va ser una de les pioneres de l'escalada femenina a Catalunya i un personatge històric de l'excursionisme femení català. Nascuda el 22 de maig de 1915 tota la seva vida va estar lligada al món de la muntanya i va fer de l'escalada la seva passió vital, amb nombroses ascensions i primeres.

A la serralada pirinenca destaquen primeres com la SO de l'Anayet (1942), la Maria Antònia-Colomer a l'Agulla inferior d'Amitges (1950), l'esperó NE del Gabizo Cristal i continuació per la cresta de Diables (1953) o la via al Tuc des Hennes a la Vall d'Aran amb Olga Carreras el 1960. Té també la primera femenina a la Cresta de Salenques (1944), la cresta de Travessani (1952) o l'aresta de Llosàs i la cresta del Medio (1961).

Al massís del Pedraforca la seva activitat va ser també molt destacada. Obre la via Estrems-Maria Antònia al Cabirols (1941), té una primera a l'Agulla Inferior del Calderer (1942) i a l'Agulla Superior del Calderer (1943). Fa la primera hivernal a la Canal Roja (1946) i el mateix any obre una variant a la clàssica Pany-Haus.

A Montserrat les seves escalades van ser importants, amb primeres al Dit, primera femenina a la Mòmia, al Sentinella, la Filigrana i la Petxina, la Momieta, Cap del Guerrer i Punxa dels Flautats.

Va escalar també als Pics d'Europa, amb primeres femenines, i als Alps, amb ascensions com els Petits Charmoz, les agulles de les Courtes, la Moine, la None i l'Evêque.

Va formar cordada amb els principals escaladors de la seva època, com Jordi Panyella, "Pany", Jaume Reñé, Josep Maria Colomer, Josep Aspachs, Emili Barbé, Agustí Faus, Raimon Estrems, Lluís Solé-Guillaumé, Jaume Vendrell, Jordi Farrera, Ernest Mallafre o Kildo Carreté.

Casada amb l'Agustí Jòlis i Felisart, va col.laborar amb el seu marit en el treball de preparació i edició de nombroses guies de muntanya, com *Alto Berguedà y Cardener* (1950), *Cerdanya, Posets-Maladeta*, amb André Armengaud (1957), *Pallars-Arán* (1961), *Pallars-Alt Urgell* (1980), *Parc Nacional d'Aigüestortes i llac de Sant Maurici*, amb Georges Véron (1991), *Pica d'Estats-Monteixo* (1993), *Mont-roig-Certescan* (1996).

Al llarg de la seva vida la seva activitat en el món de la muntanya va ser constant i continuada. Sòcia del CEC, va col.laborar activament en l'organització d'activitats al CADE, a la Secció de Muntanya o al Grup de Veterans. Igualment va participar en la vida institucional d'altres entitats.

Va rebre nombroses distincions i guardons, com la Medalla al Mèrit de la Federación Española de Montaña (1945), la placa de plata del GAME, i juntament amb el seu marit la medalla del Mérit Turístic (1965) del Ministerio de Información y Turismo pel conjunt de les seves publicaciones, la medalla de Forjadors de la Història Esportiva de Catalunya de la Generalitat (1987) o la

Medalla d'Honor de la ciutat de Barcelona (2001). L'any 2001 va rebre l'enssenya d'or de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC), juntament amb el seu company Agustí Jolis, en el transcurs de la Festa de la FEEC celebrada a Terrassa.

En el seu record les Agulles Inferior i Superior del Calderer s'anomenen Agulles Mària Antònia i els cims del Besiberri del Mig Nord i Sud van ser rebateijats com a pic Simó i Sòlis.

Amb la seva mort desapareix un figura històrica de l'escalada i una de les pioneres de la presència femenina en el món de la muntanya. La Mària Antònia Simó amb la seva vida i trajectòria va treballar de manera discreta però constant per la normalització de l'escalada i excursionisme femení.

Informació facilitada per Enric Faura

(4/08/07)